

Діячі Української революції
1917-1921 рр.
в автографіях

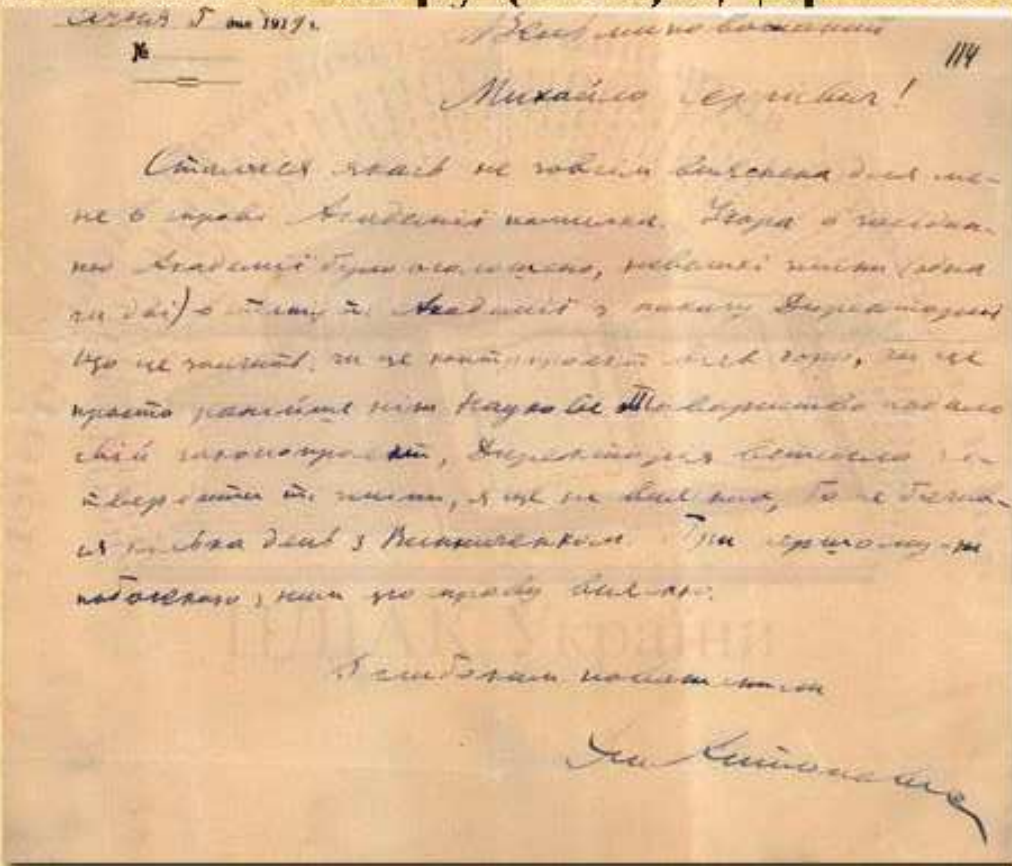
Події, пов'язані із боротьбою за незалежність і соборність України на початку ХХ століття мали велике історичне значення для розбудови Української держави, утвердження історичної єдності земель, консолідації суспільства.

100-річчя подій Української революції 1917-1921 років привертає увагу до одного із визначальних етапів в процесі національного державотворення. У Центральному державному історичному архіві України - ЦДАК України (м. Київ, вул. Солом'янська, 24), зберігаються унікальні історичні документи, серед яких - автографи діячів Української революції 1917-1921 рр. За характером листи різні - розлогі чи лаконічні; побутові чи офіційні, ділові; щирі, відверті чи стримані й сухі. Але всі вони є документами епохи, які дозволяють скласти уявлення про визначні постаті діячів українського визвольного руху.

Антонович Дмитро Володимирович (1877-1945),
 український історик; редактор часописів; член Української Центральної ради, морський міністр. 18 січня 1918 року Рада затвердила запропонований Антоновичем проект українського морського прапора, який складався з двох смуг – угорі жовта, внизу – синя; на синій – золотий тризуб і хрест. У період Директорії УНР – міністр мистецтва, був ініціатором заснування Державного драматичного театру (1918) і Державного народного театру (1918–1922).

Лист від 5 січня 1919 р.

Винниченко Володимир Кириллович (1880-1951),

прозаїк, драматург та художник; член Української Центральної ради, згодом керівник Генерального секретаріату, генеральний секретар внутрішніх справ.

Автор майже всіх декларацій і законодавчих актів УНР. 10 червня 1917 року на 2-му Всеукраїнському військовому з'їзді проголосив І Універсал Центральної Ради та 26 червня 1917 року на пленумі Центральної Ради – Декларацію Генерального секретаріату, якою

було проголошено курс Української Центральної Ради на «здійснення суцільної автономії» України. Згодом через виникнення протиріч Винниченко вийшов із уряду, однак менше, ніж через місяць знову його очолив.

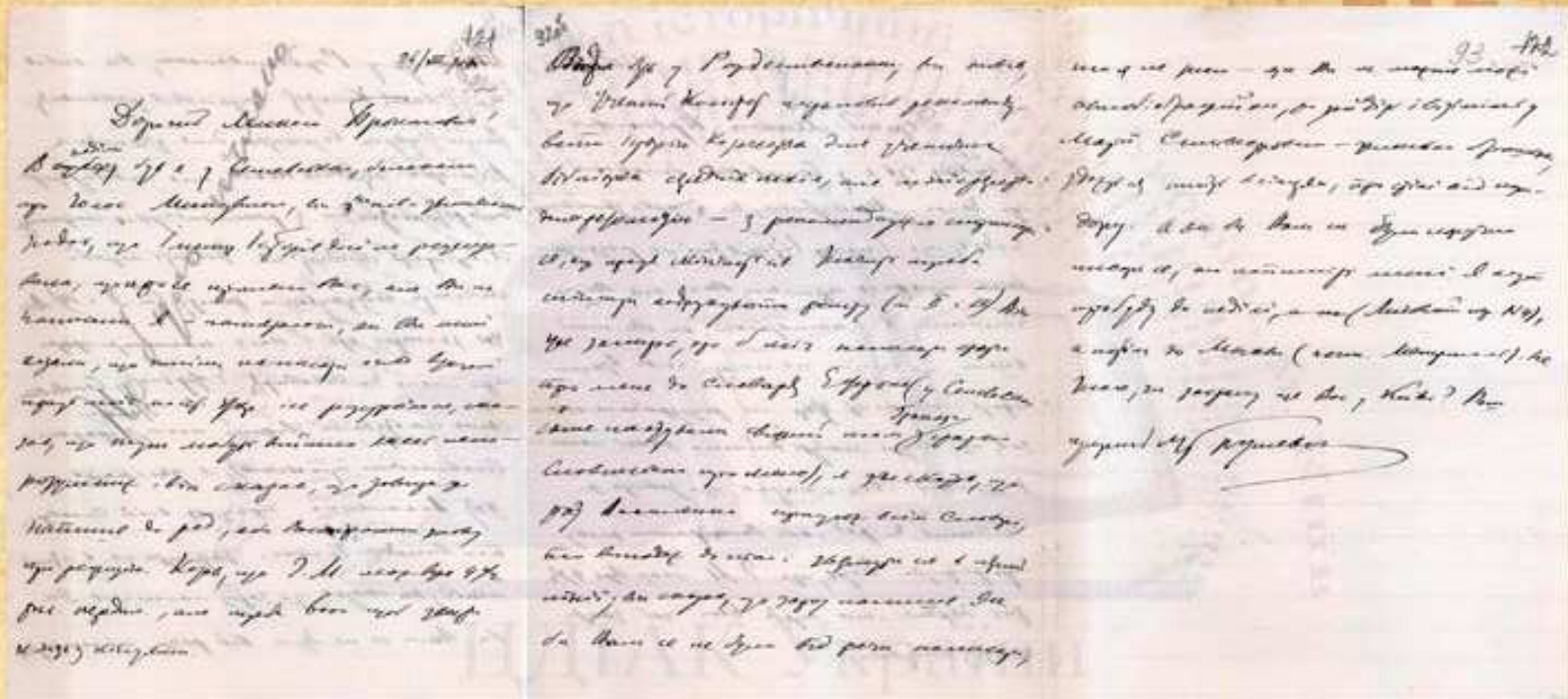
Лист від
1 березня
1922 р.

Грушевський Михайло Сергійович (1866-1934) - історик, літературознавець, письменник, публіцист, громадський і державний діяч. Голова Української Центральної ради (1917-1918). Під керівництвом авторитетного лідера українського руху Центральна Рада за короткий час пройшла шлях від гасел національно-культурної автономії до проголошення суверенної Української Народної Республіки (січень 1918 р.) та її Конституції (квітень 1918 р.). Грушевський був автором головних політичних документів УЦР, основних концептуальних положень Української революції.

Лист до Миколи Прокоповича Василенка від 26 грудня 1913 р.

Петлюра Симон Васильович (1879-1926), український

державний, військовий та політичний діяч, публіцист,

літературний і театральний критик. Член Генерально-

го секретаріату Української Центральної Ради на посаді Генерального секретаря з військових справ. Організатор українських збройних сил. Голова Директорії Української Народної Республіки (9 травня 1919 – 10 листопада 1920).

Лист від 15 жовтня 1911 р.

15/10/11
Ваша милість
Миліи Сиринцї,
Ще раз дякую за все, що ви мені написали. Я дуже щасливий, що ви мене так любите і уважно слухаете. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою. Я дуже люблю вас і хочу, щоб ви були щасливі. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою. Я дуже люблю вас і хочу, щоб ви були щасливі. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою.

3
Щодо своїх міркувань, то це тільки моя особиста думка. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою. Я дуже люблю вас і хочу, щоб ви були щасливі. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою. Я дуже люблю вас і хочу, щоб ви були щасливі. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою.

5
Дуже дякую за ваш лист, особливо з боку української України. Мій рідний і любий батько завжди казав мені, що Україна це наша земля, це наша батьківщина. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою. Я дуже люблю вас і хочу, щоб ви були щасливі. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою.

6
Дуже дякую за ваш лист, особливо з боку української України. Мій рідний і любий батько завжди казав мені, що Україна це наша земля, це наша батьківщина. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою. Я дуже люблю вас і хочу, щоб ви були щасливі. Я дуже люблю Україну і хочу, щоб вона була вільною і щасливою.

Прокопович В'ячеслав Костянтинович (псевдонім С. Волох)(1881-1942), педагог, публіцист і історик; редактор українського педагогічного журналу «Світло». член Української Центральної Ради, міністр освіти, голова Ради міністрів Директорії Української Народної Республіки (26 травня - 10 листопада 1920 р.).

Лист від 1902 р

1902
 Досвідчений чоловіче!
 З приречення ф. С. Зорженина погодивши
 зредувати милої її ідеї, згодом, як урешті
 Тереза била кошти, брешу феліцитати що це
 і вашинці (вотамі) про емансипацію жінок
 «Тоді» - жодна жінка, яка не передовсім
 і що згодом виходить, згодом же це було
 р. Варшаві. Для кож. і швидкої феліцитаті, але
 і самі жінки самі жінки, як у
 ота і сестри Агнеси. Як не буде для вас
 цікаво сматр. про згодом психіка др.
 жіночості, «жінки» жінки «жінки» - пр. Тоді
 жодн. «жінки» жінки в «жінки» жінки, але
 то з жінками жінки жінки жінки жінки
 жінки. Жодн. жінки жінки жінки жінки жінки

**Скоропадський Павло Петрович
(1873-1945), військовий діяч.
Походив із старовинного українсь-
кого козацько-шляхетського роду
Скоропадських.**

**Гетьман Української Держави
(29 квітня-14 грудня 1918 р.).**

**Лист до Карла Густава Маннер-
гейма від 11 травня 1919 р.**

S 1919

11 mars 1919

Helsingfors

Général Baron de Mannenheim

Par nos anciennes relations
Je me permets de m'adresser à Vous avec une grande
prière de me permettre l'entrée de Finlande pour
un mois. Je desire aller à Helsingfors et Åbo
évidemment sans aucun but politique exclusivement pour
question de fortune de ma femme et de mon beau-père.
Je te prie de me de donner cette permission aussi
à ma femme Alexandra Petrovna et à mon secrétaire
donc j'ajoute de la parfaite honorabilité Alexandra
Khanovitch Malianovskaya qui m'accompagne pour ce court laps
de temps avec moi. Tu te serais très agréable de
faire ce voyage au plutôt possible. Je serais très recon-
naissant si tu pouvais télégraphier la réponse à la légation
finlandaise à Berlin par l'aimable entremise de Coppen-
si saurais le résultat de ma prière.

Paul Skoropadsky

Матеріал підготовлено науково-методичним відділом НТБ КНУДД за допомогою <http://cdiak.archives.gov.ua/histori.php>

